

ฝ่าระวัง SMEs นานาชาติ

งบกระแสเงินสด

การจัดการหนี้

อ่านหน้า 39

ฝ่าระวัง SMEs นานาชาติ งบกระแสเงินสด-การจัดการหนี้

ศิริระ อินทรกำธรชัย

ดองยอมรับความจริงอย่างหนึ่งว่า รายงาน Bridging the Gap - 2015 Annual Global Working Capital Survey ไม่เพียงเกี่ยวข้องกับงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนทั่วโลก

หากยังเกี่ยวข้องกับบริษัทขนาดกลางและบริษัทขนาดย่อมในการบริหารกระแสเงินสดให้เกิดประโยชน์ด้วย

“ศิริระ อินทรกำธรชัย” ประธานกรรมการบริหาร และหุ้นส่วน บริษัท PwC ประเทศไทย

เปิดเผยว่ารายงาน Bridging the Gap - 2015 Annual Global Working Capital Survey เป็นการสำรวจงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนชั้นนำจำนวน 10,215 บริษัททั่วโลกว่า บริษัทขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) ทั่วโลกกำลังเผชิญปัญหาการขาดความสามารถในการสร้างกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน โดยพบว่า อัตราการเปลี่ยนแปลงของเงินทุนหมุนเวียนสุทธิของบริษัทขนาด

กลางและขนาดย่อมในปี 2557 อยู่ที่ระดับ 20.8% เพิ่มขึ้นจากปี 2553 ที่ระดับ 18.5% ตรงนี้สะท้อนให้เห็นว่าบริษัทยังไม่สามารถบริหารกระแสเงินสดให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้ดั่งนี้ ซึ่งอาจเกิดได้จากหลายปัจจัย เช่น นโยบายในการบริหารงาน เป็นต้น นอกจากนี้ ผลสำรวจยังระบุว่า บริษัทขนาดใหญ่มีความสามารถในการสร้างกระแสเงินสดจากการดำเนินงานมากกว่าบริษัทขนาดกลางและขนาดย่อม โดยพบว่า

อัตราการเปลี่ยนแปลงของเงินทุนหมุนเวียนสุทธิของบริษัทขนาดใหญ่ในปี 2557 อยู่ที่ระดับ 10.2% เท่านั้น แสดงให้เห็นว่า อัตราการเปลี่ยนแปลงของเงินทุนหมุนเวียนสุทธิระหว่างบริษัททั้งสองประเภทนี้อยู่ในระดับที่แตกต่างกันมากขึ้นเรื่อย ๆ ตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา นับจากเกิดวิกฤต

การเงิน ส่วนหนึ่งเพราะบริษัทขนาดใหญ่ปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการเงินทุนให้ดีขึ้น ต่างกลับบริษัทขนาดเล็กที่ยังขาดประสิทธิภาพในด้านนี้

“กระแสเงินสด มีความจำเป็นมากต่อการดำเนินธุรกิจของเอสเอ็มอี แต่ด้วยความที่ธุรกิจเหล่านี้ ยังขาดความสามารถในการนำกระแสเงินสดจากการดำเนินงานมาสร้างผลตอบแทนสูงสุดได้ ในขณะที่อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนต่ำ และต้นทุนเงินกู้ก็สูง จึงเกิดปัญหาด้านสภาพคล่องมากกว่าบริษัทขนาดใหญ่”

นอกจากนี้ ผลสำรวจยังพบว่า บริษัททั่วโลกมีความสามารถในการชำระหนี้ดีขึ้น โดยอัตราส่วนการหมุนของทุนดำเนินงาน (Days Working Capital Movements) ในปี 2557 อยู่ที่ 40.1 วัน ลดลง 2.9% เมื่อเทียบกับปี 2553 อยู่ที่ 40.9 วัน แต่บริษัทกลับถือเงินสดในมือ (Cash-on-Hand) เพิ่มขึ้นจาก 2.44 ล้านล้านยูโร หรือประมาณ 99.7 ล้านล้านบาท เป็น 3.17 ล้านล้านยูโร หรือ 130 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้น 11.3%

ขณะเดียวกัน ภาระหนี้ก็เพิ่มขึ้นจาก 1.39 เท่าในปี 2553 เป็น 1.7 เท่าในปี 2557 สะท้อนให้เห็นว่า ประสิทธิภาพในการสร้างกระแสเงินสดจากการดำเนินงานของบริษัททั่วโลกยังไม่ดีขึ้น

นอกจากนั้น ยังพบอีกว่าเอเชียมีอัตราการเติบโตของเงินทุนหมุนเวียนสูงขึ้นจากระดับ 26% เป็น 33% ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา เนื่องจาก

การเปลี่ยนตัวอำนาจเศรษฐกิจของโลก (Shift in Global Economic Power) จากฝั่งตะวันตกมายังตะวันออก ซึ่งเป็นหนึ่งในเมกะเทรนด์ที่ถือเป็นแนวโน้มหลักที่เกิดขึ้นทั่วโลก ส่งผลกระทบให้ช่วงที่ผ่านมา เงินทุนไหลเข้ามาในภูมิภาคนี้เพิ่มขึ้น

แต่กลับพบว่าประสิทธิภาพการบริหารจัดการเงินทุนของบริษัทในเอเชียยังต่ำ สะท้อนจากความสามารถในการสร้างกระแสเงินสดจากการดำเนินงานอยู่ที่ 73.8% ซึ่งเป็นระดับต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับภูมิภาคอื่นทั่วโลก ขณะที่อัตรามาร์จิ้น (EBITDA Margin) อยู่ที่ 11.9% เท่านั้น

“ศิริระ” บอกว่า เมื่อลองเปรียบเทียบอัตราส่วนทางการเงินอื่น ๆ ระหว่างเอเชีย

กับตะวันออกกลางเห็นได้ชัดว่า การบริหารจัดการเงินทุนของบริษัทในเอเชียยังต้องปรับปรุงอีกมาก เพราะบริษัทในตะวันออกกลางแม้จะมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของเงินทุนหมุนเวียนสุทธิสูงถึง 17.8% แต่ความสามารถในการสร้างกระแสเงินสดจากการดำเนินงานก็สูงถึง 92.9% เช่นเดียวกับ อัตรามาร์จิ้นที่ทำได้สูงถึง 23%

“เอเชียจำเป็นต้องปรับปรุงประสิทธิภาพในการบริหารเงินทุนให้มากกว่านี้ โดยเพิ่มความสามารถในการสร้างกระแสเงินสดผ่านวิธีการจัดการสินค้าคงคลัง การจัดการบัญชีลูกหนี้การค้า และการจัดการบัญชีเจ้าหนี้ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นได้”

“ศิริระ” บอกว่าเมื่อกลับมาพิจารณาบริษัทขนาดกลางและขนาดย่อมในไทย สถานการณ์ตอนนี้ถือว่า น่าเป็นห่วงเช่นกัน เพราะสภาพเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ส่งผลให้กำลังซื้อในประเทศหดตัวตามไปด้วย และมูลค่าการส่งออกก็แทบไม่เติบโตหรืออาจลดลงเช่นเดียวกัน ขณะที่ฐานทุนของ

เอสเอ็มอีไทยนั้นค่อนข้างจำกัดและมีต้นทุนสูงกว่า ทำให้การบริหารเงินทุนหมุนเวียนคล่องตัวน้อยกว่าบริษัทขนาดใหญ่ แม้ว่าภาครัฐจะพยายามออกมาตรการให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ อาทิ การปล่อยสินเชื่อ แต่มองว่าไม่อาจให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการได้ครอบคลุมทั้งประเทศ

“ทั้งนี้ หากพิจารณาสถานการณ์ของธุรกิจเอสเอ็มอีในประเทศไทยในปีนี้ ถือว่าแนวโน้มชะลอตัว ตัวเลขดัชนีหลาย ๆ ตัวส่งสัญญาณไม่ดีนัก จากข้อมูลจากรายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเดือนพฤษภาคม 2558 ของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ระบุว่า ดัชนีความเชื่อมั่นภาคการค้าและบริการของผู้ประกอบการเอสเอ็มอีอยู่ที่ 39.9 ลดลงจาก 45.2 ในเดือนก่อน ส่วนดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (มูลค่าเพิ่ม) อยู่ที่ 80.2 ลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่มูลค่าการส่งออกของผู้ประกอบการเอสเอ็มอีไทยอยู่ที่ 169,496 ล้านบาท ลดลง 1.4% จากช่วงเดียวกันของปีก่อน”

ซึ่งล้วนเป็นตัวเลขที่น่าห่วงทั้งสิ้น